DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. ZATURDAG den 6den MAART, 1830. N. 9

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

OPROEPING!

Curaçao den 25sten February 1830.

DE Directeur ad-interim der Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, als daartoe door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen gemagtigd zynde, roept by deze op den eigenaar of de eigenaars van de Spaansche vaartuigen Esperencia en Fortuna, dewelke in den nacht tusschen den 17den en 18den January des jaars 1822 door eenen Columbiaanschen kaper uit de Caracas baai te Curaçao zyn ontvoerd, of wel den gene of de genen dewelke is of zyn regt hebbende, van den eigenaar of eigenaars der gemelde vaartuigen, ten einde zich binnen den tyd van Negen Maanden, van heden af te rekenen, by hem Directeur aan te melden en als zoodanig te legitimeren; met overlegging van de daartoe noodige en voldoende bewysstukken, waaruit op eene volledige wyze zal moeten blyken het bedrag of de bedragen van de door en wegens de ontvoering der meergemelde vaartuigen veroorzaakte en geledene schade.

De Directeur ad-interim voermeld,
(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Algemeene Secretary te Curaçao,
den 19den February 1830.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer Kolonie heeft aan den persoon van Samuel Da Costa Gomez admissie verleend om het beroep van Makelaar op dit Eiland uitteoefenen, en heeft dezelve den vereischten eed in die betrekking afgelegd.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE.

Publieke Inschryving.

Ten dienste der Fortificatiewerken te Curaçao.

INGEVOLGE autorisatie van den Hoog Edele Gestr. Heer Directeur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Eerste Luitenant Ingenieur, Kommandant der Genie alhier, andermaal aan de minst inschryvende verloenen, de leverancie van EEN HONDERD onbereide KOEIHUIDEN, welke minste inschryver voor het vervolg van de nog meer benoodigde Huiden, de leverancie zal blyven behouden, ingeval zulks door Hooggemelden Heer Directeur wordt goedgevonden.

De Huiden moeten zyn van volwasse Ossen of Koeijen, zonder eenig bederf nog gaten, ten genoege der Directie, en zullen dadelyk na de bekomene approbatie op de aanbesteding, moeten worden geleverd.

De betaling zal geschieden in Wissels op het Ministerie van Marine en Kolonien, of aan geld naar verkiezing van het Gouvernement.

De Billetten van inschryving moeten uiterlyk Dingsdag den 9den Maart aanstaande des voormiddags vóór 12 ure aan het Bureau der Genie ingeleverd worden, alwaar nadere informatie, en daarna het antwoord zal te bekomen zyn.

De 1ste Luit. Ingenieur voornoemd,
P. B. VAN DUYN,
Den 3den Maart 1830.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende maakt aan het Publiek en in het byzonder aan de genen die het mogte aangaan bekend dat hy op heden eene generale procuratie gepasseerd heeft op de Heeren J. C. Meyer, C. L. van Uytrecht, H. P. Rojer en A. L. S. Muller, en verzoekt aan de genen die van hem te vorderen hebben, of aan hem verschuldigd zyn, zich ter afmaking zyner zaken by zyne gevolmagtigden te vervoegen.

FRANS ROJER.
Den 23sten February 1830.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende thans als gezworen Makelaar geadmitteerd zynde, en zich durvende vleyen by het Geëerd Publiek en de Heeren Kooplieden alhier genoegzaam bekend te zyn, beveelt zich mits deze in hunnen gunst, verzekerd, dat aan zyne zyde niets onaangeroerd zal gelaten worden om aan algemeen genoegen te geven.

SAMUEL DACOSTA GOMEZ.
Den 19den February 1830.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden als Gemagtigden van den Heer GEORGE CURIEL, zullen op Maandag den 22sten der aanstaande maand Maart by publieke opveiling doen verkoopen:

EENE PLANTAGIE genaamd ST. BARBARA, gelegen in de Oost Divisie dezes eilands, benevens een aantal Huis en Tuin Slaven.

G. F. LENZ.
ABM. DE VEER Jr.

Den 19den February 1830.

☞ De Inventaris van bovengemelde Plantagie is te bezien ten Pakhuize van den eerste ondergeteekende.

Oproeping van Crediteuren.

DE ondergeteekende inviteert by deze de Crediteuren van Mejufvrouw Dewed. E. WESTEN (sedert eenige jaren uitlandig) hunne respective pretentien aan hem inteleveren binnen den tyd van Vier Weeken na dato dezes, na expiratie waarvan geene pretentien hoegenaamd meer aangenomen en de nalatigen verstoken zullen worden van alle verdere aanspraak op afdoening derzelven.

C. J. TIMMER.

Den 20sten February 1830.

De Aardbeving te Lima.

In Maart 1828 vielen op de Antillen twee aardbevingen voor, de eene op den 6den, de andere op den 29sten. Beide keeren voelde men alleen één' langzamen, aanhoudenden schok. In anderhalf jaar is dit ten minste twaalfmaal gebeurd. De aardschudding van den 29sten, 's morgens ten 4 ure op Martinique waargenomen, stond met de verschrikkelyke aardbeving in verband, welke, op den 30sten, 's morgens ten 7 ure, een gedeelte van Peru vernielde. De rigting wordt op Martinique en in Peru als van het oosten naar het westen opgegeven, en zulks wordt daardoor bevestigd, dat men de schudding op de Antillen vroeger waarnam. Dus verliep er dan een geheele dag, eer zich dezelve over de Atlantische zee, het vasteland van Amerika, waar dit op zyn breedst is, en de keten der Anden verbreidde. Sinds 60 jaren onderging Peru geen ontzettender, meer verwoestende aardbeving, dan deze. Wy (dus verhaalt een ooggetuige) gevoelden aan boord, in de baai van Lima, sterke schokken, en wendden onwillekeurig onze blikken naar den kerktoren in het fort Callao; eensklaps zagen wy denzelven verdwynen; ontzaggelyke stofwolken kondigden ons groote verwoestingen te Lima aan, en, toen wy ons aan wal begaven, zagen wy inderdaad verscheidene huizen ingestort, en alle, zonder uitzondering, hadden zoo zeer geleden, dat de ongelukkige bewoners dezelve onmiddelyk hadden moeten verlaten. Zy liepen halfnaakt naar de pleinen, wierpen zich op de knieën, en smeekten om erbarming aan de deuren der kerken, die boven hen ineenstortten. De muren hadden scheuren, door welke men zich een' weg kon banen; de spitsen der staangeblevene torens waggelden, en dreigden met de kerken neder te storten. Meer dan duizend menschen zyn er omgekomen, eene menigte gekwetst; Lima gelykt naar een' puinhoop. Men breekt geheele kerken, koepeldaken en andere hooge gebouwen af, welke by elke windvlaag waggelen, en waarvan er dagelyks instorten. Geen wagen rydt, geene klok luidt er, tot groot verdriet der inwoneren; het is Paschen, maar nergens kerkfeest, nergens eene processie, men waagt het naauwelyks, zich te bewegen, zoo groot is de angst, en de vrees voor eene tweede aardbeving. Men kampeert op de pleinen en op het veld; op de reede mag geen salvo gelost worden; dagelyks vallen, by dozynen de huizen van zelve in. In het kort, Lima, die ryke, prachtige, levendige hoofdstad, is, in 52 sekonden, (zoo lang duurde de aardbeving) als het ware, eene groote vlakte geworden, waar jammer en ellende heerschen. In den nacht van den 30sten ondervond men nog twee schokken, maar zoo zwak, dat alleen de inwoners die gevoelden; maar de geestdryvery, hier meer dan ergens elders heerschende, had bykans een schouwspel aangeregt, ysselyker dan de aardbeving zelve. De dienaars van den Algoede kwamen op den wreedaardigen inval, aan de Joden, de Engelschen en alle niet katholyke vreemdelingen deze zoogenaamde Godsstraf toe te schryven; en, had de schrik niet de weinige veerkracht, voor welke de inwoners vatbaar zyn, als verlamd, dan had gewis eene tweede Bartholomeusnacht deze ramp gekenmerkt; maar slechts één Engelschman, zoo men meent, is thans het slagtoffer der schandelyke opruijing geworden. Zoo even was ik, aan boord, ooggetuige van eene windvlaag, die over de stad heenging, en eene waarlyk majestueuse [illegible] tot den [illegible] Geheel Opper-Peru moet thans de aardbeving geweldig geleden hebben; naar ik verneem, zyn twee steden, van 15 tot 30 mylen van Lima gelegen, geheel verwoest, en verscheidene dorpen met bewoners en velden verzwolgen.

Kleine ydelheid in groote mannen.

Het *Amerikaansche* dagblad *Aurora* meldt dat de zaakbezorger van *Lafayette* te *Nieuw York* aan het Gemeentebestuur van *Boston* heeft geschreven, dat hy van den Generaal den last had ontvangen, om op het slagveld van *Buncker-Hill* een okshoofd aarde te doen spitten, welke hy bestemd had, om hem, na zynen dood, te dekken. De bezending moest vergezeld gaan van een getuigschrift, onderteekend door twee Veteranen van den tyd der bevryding van *Amerika*, en van *Boston* of *Nieuw-York* naar *Hâvre* worden afgezonden. Onmiddellyk heeft men den zaakgelastigde geantwoord, dat het Gemeente bestuur niet in gebreke zou blyven, aan des Generaals verlangen te voldoen, en dat de aarde zal genomen worden van de plek, waar de Generaal *Warren*, een dappere *Ier* die zyn vaderland verliet, om de *Amerikaansche* vryheid te gaan verdedigen, is gevallen.

Bevolking van Ierland.

(Morning Chronicle — GALION. *Messeng.* 9 Oct. 1828)

Als men de bevolking van *Ierland* in vier groote klassen ten opzigte van den leeftyd verdeelt, levert de telling van 1821 het beklagenswaardig tafereel op van een land, hetwelk, hoezeer in het bezit van alle bronnen van nyverheid, en van een genoegzaam aantal handen, om hetzelve te bebouwen, echter diep ellendig is.

Kinderen van 5 jaren en daar beneden 1,040,666, *waarvan ten minste de helft slecht gekleed en gevoed is.*

Kinderen van 5 tot 15 jaren 1,748,663, *waarvan er 1,300,000 geene opvoeding genieten.*

Werklieden van 15 tot 70, 3,931,660, *waarvan er 1,094,845 zonder werk zyn.*

Grysaards van 70 tot 100 jaren 81,191, *welke grootendeels bedelen.*

De Curaçaosche Courant.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 5den Maart 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 5den Maart 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Maart zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

*** *GETROUWD.*

G. A. PRINCE,
Schryver en Victualiemeester by Z. M. Zeemagt.
MET
L. G. MULLER.
Curaçao den 3den Maart 1830.

Post Kantoor den 4den Maart 1830.

DE Ambtenaar belast met de Post directie alhier, brengt ter kennis van het publiek dat alle brieven dewelke met Ryks Paketten en andere vaartuigen in het Moederland tot en met ultimo December 1828 zyn aangebragt en als nog niet zyn afgehaald, binnen vier weken na de dagteekening dezer, moeten worden afgehaald, en dat na verloop van dien tyd al de als dan nog onafgehaald geblevene brieven naar het Moederland zullen worden opgezonden; zynde de adressen der bedoelde brieven vermeld op de hierby gevoegde lyst.

A. HELLMUND.

Lyst van brieven dewelke tot en met ultimo December 1828 uit het Moederland zyn aangebragt en onafgehaald gebleven.

Jan Hendrik Sweldens	J van Haeften
T L Cramer	F Bapt. Frank
Antonie Moermans	Willem de Groot
Coutoheau de St. Hillaire,	L F van Grastek
Chev. de St. Louis.	Mens de Broyer
C Pmeraal	J W Kraft
Felix de Beste	A van Daale
J van den Ende	Gustave Stelker
F F L O Last	E B Drieske
J B A van Hall	J Binks
W P Roodenberg	Jesbroek
J J Ooykaas	Dew. Schreuder
Dominicus van Zantvoort	Agge Kool
J H F de Veye de Burine	L van der Zyde
A G Boerman	J J Galup
Carel Bidou	Matys van Ooy
Sal. Coh. Henriquez	J van der Wedden
D & S C Henriquez	J H Broedelet
Frans Lamferkamp	R van de Well Arneman
J P Macare	J Pothorst
Jan Macpherson	J F Wulner
Orth	J Oejevaar
J F A de Goer de Forret	Karel H Lagmaeldenals
Charles Ad. Higgins	Heybregt van Seckie
J D de Groot	J B Selifet
C A Zeppenfeldt junier	Haim Heres
Zeppenfeldt	J De Ploey
Albert Kuytuiga	. . . . Vogelsang
H Ten Ham	J G S Byl de Vroe
Herbert . . . . Lodewyks	Jan van Zuylen
Willem Landa	J C van Starkenburg
James Muiaars	B Hartz
M E Lamaison	Jean J Huks
Martienus Madaneeñ	Joseph Kop Beuring
Hiacinthe Thonon	A van Hooff
F Lemmers	W C Hoyer
J A Hartgering	Dewed. Joh. Westman
A F Braam	Albertus van Heest
Von Hildebrandt	Dumont Barthelemy
Barend Goedhuis	Josefa Brion
A J J Hillebrand	Otte Rykke
G B Bosch	G Glaauman
G F Lenz	Manuel Levie Versteeg
J W van Rhyn	J C van der Breggen Paauw
Willem Baker	J C Jansen
L Schoute	F. Fölling
Wm. van Wyk	C J Eeg
J A Becking	Jan Kok
D C van Straten	Jan Brouwer
Ary Nortien	Stifft
M A Myseu	Gradus Lodesteyn
J G Aoekweg	A de Greeuw
D J C Aneanaat	Wed. H van Broek
C Schroder	Philip Robinson
Falenryn Styndera	Wed. P R Dewindt
W C H Halverhout	J N C Jutting qq.
J Spanjaard	I J Rammelman Else-
Daniel Lopez Penha	vier qq.
Deotora Teocada	Helena Hermanus
W Cannegieter	A de Lange
Kapitein luitenant Kollonel	Jan Verburg
op Z. M. korvet de Arend	H Neuman
J Beutsnyder Korps	Wiegand
Pieter van Lamoen	H G van Bronckhorst

AANBESTEDING.

INGEVOLGE bekomene autorisatie van den WelEdel Gestrengen Heer Kommandant van Z. M. Korvet Pallas, zal de ondergeteekende Schryver en Viktualiemeester aan boord van genoemd Korvet, onder nadere approbatie, aan den minst inschryvenden, by besloten biljetten, op aanstaanden Dingsdag, den 9den Maart verleenen, de Leverantie van het, ten behoeve der Ekwipage van meergenoemden bodem, benoodigd Versch Rund-Vleesch, van de beste kwaliteit, gedurende de loopende maand Maart. De biljetten van inschryving zullen moeten inhouden de prys van ieder Nederlandsch Pond in schryfletters uitgedrukt, opgave van behoorlyke borgen; en uiterlyk vóór of op den 9den dezer maand, des voormiddags vóór elf ure ingeleverd zyn, aan boord Z. M. Korvet Pallas, liggende in deze haven of te wel te zynen huize aan de Otra Banda.

De voorwaarden liggen ter lezing ten Kantore van den ondergeteekende op de Werf van de Heeren H. van der Meulen, & Co. van des morgens te half tien tot des namiddags te twee ure.

Aan boord Z. M. Korvet Pallas, in de haven van Curaçao den 5den Maart 1830.

De Schryver en Victualiemeester 2e. kl. voornoemd,
C. VOOGD.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende zal op Maandag den 5den der aanstaande maand April by Publieke Opveiling doen verkoopen:

Eene Buitenplaats genaamd KLEIN ARRARAT met den opstal van Woonhuis en verdere gebouwen, staande en gelegen op den Berg Altena in de 4de Wyk No. 291; kunnende by hem deswegens nader informatie bekomen worden.

J. N. C. JUTTING.

Den 5den Maart 1830.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

1. bark Victoria, Tineo,	Puerto Cabello
3. golet Anna, Simmons,	St. Eustatius
5. —— Francis Ann, Price,	Jamaica

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

27. golet Amable Lucia, Diedenhoven,

MAART.

3. golet Iliët, Jones,
4. —— Amable Maria, Sillé,
kotter Diana, Stek,
5. golet Maria, Marcoslier,
brik Kroon Princes der Nederlanden, Claassen,
bark Victoria, Tineo,

Verleden Zondag den 28sten February is de verjaring des geboorte dags van Z. K. H. Prins Willem Frederik Karel, tweeden Zoon des Konings, in deze kolonie gevierd geworden.

Ingevolge een Adres van Generaal Bolivar aan de Columbianen dd. 20sten January, bemerken wy dat hy afstand heeft gedaan van het Presidentschap, doch gelyk gewoonlyk is gegaan, heeft het nieuw geinstalleerde Konstituerend Kongres, hem wederom verkozen en met de buitengewone magt bekleedt, ten einde Venezuela te dwingen, vereenigd te blyven met de andere departementen van Columbia.

By het vertrek van een vaartuig uit Puerto Cabello, liep het gerucht aldaar dat Bolivar te Cucuta was aangekomen met de Battaljons Grenadiers en Carabiniers; en men zegt dat Generaal Mariño in zyn hoofd kwartier te Guanare, zoodra hy het besluit van het Kongres vernomen had, eene proclamatie heeft laten afkondigen, waarin hy het volk oproept om zich te wapenen ten einde de onafhankelykheid, waarvoor Venezuela zich verklaard heeft, staande te houden, en dat hy reeds 10,000 man daartoe tot zyne beschikking heeft.

COLUMBIA.

De Bevryder aan de Columbianen.

COLUMBIANEN!

Heden heb ik opgehouden U te gebieden. Gedurende twintig jaren heb ik U gediend als Soldaat en als Magistraat. In dit lang tydvak hebben wy het land heroverd, hebben wy drie Republieken bevryd; hebben wy meer dan een burgerkryg gesmoord; en heb ik viermalen aan de natie hare Oppermagt terug gegeven, en uit eigen wil het vierde Konstituerend Kongres byeen geroepen. Aan uwe deugden, aan uwe dapperheid en aan uwe vaderlandsliefde zyn wy deze diensten verschuldigd, aan my den roem van U geleid te hebben.

Het op heden geopend Konstituerend Kongres is door de voorzienigheid gemagtigd om aan de natie te geven die instelling, waarnaar zy verlangt, overeenkomstig met de omstandigheden en met den aard der zaken.

Vreezende dat ik aangemerkt mogt worden als een hinderpaal tegen het stellen van de Republiek in de ware grondslagen van geluk, heb ik uit eigene beweging afstand gedaan van de oppermagt, waarop gy my door uwe goedheid verheven hebt.

Columbianen!—Ik ben een slagtoffer geweest van schandelyke verdenkingen; en de zuiverheid van myne grondbeginselen kon den slag niet afweren. Dezelfde menschen die naar het oppergezag streven, hebben my uit uwe harten verbannen, door aan my hunne eigene denkwyze toetewyten. Zy hebben my doen voorkomen als de ontwerper der plannen, welke zy zelven meer dan eens gevormd hebben, en hebben my voorgesteld als strevende naar de kroon, welke zy menigmaal aan my aangeboden hebben, en welke door my even zoo dikwerf, met de verontwaardiging van den meest fieren Republikein verworpen is.

Nooit, nooit, ik zweer U, heb ik myne gedachten bezoedeld met naar een koningskroon te staan, hetgeen myne vyanden listiglyk verzoanen hebben, om my in uwe denkwyze te schaden.

Opent uwe oogen Columbianen! myne wenschen hebben geene andere strekking gehad dan de bevordering van uwe vryheid en de bewaring van uwe rust. Zon deze myne eenige misdaad is, dan verdien ik meer dan eenig ander uwe verontwaardiging. Keert uwe ooren af van snoode lasteringen en lage nyd, welke overal het zaad der tweedragt zaaijen. Zult gy U laten verblinden door de valscheid myner lasteraars? Neen! gy zyt niet van het verstand beroofd.

Columbianen!—Schaart U zelven om het Konstituerend Kongres: de nationale wysheid—de wettige hoop van het volk en de laatste toevlugt der vaderlandslievende. Ons leven, de welvaart der Republiek en de roem van Columbia hangen af van deszelfs souvereine besluiten. Indien gy ongelukkiglyk misleid moogt worden om haar te verlaten, zal het land niet meer blyven bestaan en gy zult vergaan in den storm der regeringloosheid, nalatende aan uwe kinderen, als hunne eenige erfenis, misdaad, bloed en verwoesting.

Medeburgers!—Luistert naar myne woorden terwyl ik myne staatkundige loopbaan eindig. In den naam van Columbia bid ik, smeek ik U om vereenigd te blyven, anders zult gy worden de moordenaars van uw land en uwe eigene beulen.

Bogota, den 20sten January 1830.

BOLIVAR.

Eenige zinsneden uit eenen brief van Gent.
(*La Sentinelle du Royaume des Pays-Bas*)

De Koning heeft ons verlaten: bemind en betreurd is hy vertrokken. Leven de volksfeesten, waar geene Policie de hand in heeft! Nooit had de stad een vrolyker en levendiger voorkomen: daarin was niets gekunsteld. Eene nuttige les werd door Z. M. gegeven aan den Inspecteur der Accysen, die tot hem zeide: "Gy weet Sire! dat de koophandel zich niet dan langzaam *verplaatst*."—"Wat meent gy daarmede?" hernam de Koning met drift: "Ik wil niet, dat de koophandel zich verplaatse. Ik schep geenerlei behagen, om een myner kinderen te kleeden ten koste van het andere." In den schouwburg, opmerkende, dat Hy zich een weinig verveelde, kwam men Hem vragen, of Hy ook verkoos, dat het tweede bedryf der *Vestale* werd overgeslagen. "En het Publiek dan, dat betaalt?" antwoordde de Koning: "Wat het biljet belooft, moet men het geven."—En Hy bleef tot aan het einde, de vervelende vertooning uitbardende met eene volstandigheid, der oude *Nassaus* waardig!—Goed geheel, van nature; minzaam, zonder te groote gemeenzaamheid; zyne gesprekken kruidende met vrolykheid, gulhartigheid en geestigheid, heeft Hy aller harten gewonnen, zonder daartoe eenige poging te doen, en zelfs de harten der *petitie*-teekenaars!—De Koning heeft *Gent* voor eenige jaren gezien; thans herkende Hy noch de stad, noch hare inwoners. De stad was kwynende, doodsch en zonder leven; de inwoners, op eene treurige toekomst starende, zagen Hem met stilzwygen voorbygaan: hunne stugge houding te dien tyde moet den Koning overtuigd hebben van de opregtheid hunner tegenwoordige toejuichingen.

Belasting op de Suiker in Engeland.
(*Bulletin des sc. géogr. Paris, Oct.* 1828, *p.* 251, 252)

In 1827 heeft de belasting op de suiker de ontzettende som van 4,200,000 pond st. opgebragt, hetgeen meer dan tweemaal de opbrengst der tienden van *Ierland* bedraagt. Over deze laatste belasting heeft men boekdeelen geschreven; over de eerste heeft men naauwelyks gesproken. Dit bewyst wederom, dat de indirecte belastingen betrekkelyk weinig hinderlyk zyn voor de massa der belast wordende bevolking; terwyl directe belastingen, vooral die, welke den tienden graanhalm aan den landman ontneemt, een' diepen indruk op de belastingschuldigen maken.

Bevolking van Frankryk.

Vóór 40 jaren telde *Frankryk* ongeveer 25 millioenen menschen, en tegenwoordig nagenoeg 30. Evenwel wordt er niet meer graan dan toen verbouwd, en de invoer is even min toegenomen. Waarvan leeft dan thans dit *plus* van 5 millioenen, en wat verbouwt hetzelve? Eene menigte aardappelen en moeskruiden, van welke de 25 millioenen van weleer weinig of niet wisten; ziedaar het antwoord op beide vragen!

Bevolking van China.
(*Bulletin des sc. geogr. Paris, Sept.* 1828, *p.* 86—92)

Men heeft tot nog toe veel moeite gehad, om eene juiste opgave te verkrygen van de bevolking van het *Chinesche* Keizerryk. Noch de reizigers, die, na de ontdekking van de kaap *de Goede Hoop*, eerst de kusten van *Macao* en *Canton* bezochten, noch de Zendelingen, die er in de achttiende eeuw de gunst der regering ondervonden, hebben ons zekere berigten gegeven, waardoor men zich hieromtrent een stellig gevoelen vormen kan. De beroemde reis, eindelyk, van den *Engelschen* Gezant *Macartney*, in den jaren 1792—1794, geeft ons eene bevolking op van 333 millioenen; welke opgave door velen blindelings is overgenomen. De heer *Martucci* van *Rome*, die drie jaren te *Canton* gewoond heeft en eene zeer uitgebreide verzameling van handschriften en andere merkwaardigheden van zyne reize heeft medegebragt, bepaald, zich op staatsopgaven verlatende, de bevolking van *China* op slechts weinig meer dan 143 millioen inwoners. Hiermede komt het getal vry wel overeen, met hetgeen de Heer *Thomas*, een op *Macao* wonende *Engelschman*, heeft opgegeven. Volgens dit berigt zyn in *China* de inwoners van het vasteland met het leger en de landsbeambten, ten getale van 144,280,163
en de op het water in schepen levende inwoners . . . 2,000,000

In het geheel 146,280,163

De heiligverklaarde ketter.

Toen, vóór eenige jaren, de Keizerlyke Censuur de Briefwisseling van den Baron Grimm met onderscheidene Duitsche Vorsten, [illegible] geheel doch als gevaarlyk, uitgemonsterd. Dit deel verscheen zeer onlangs in het licht. Uit hetzelve ontleenen wy deze Anekdote:

"*Saint Vincent de Paule* is een Heilig van nieuweren datum, de opperste en de insteller van de orde der *Lazaristen*, en hy stierf met den reuk der heiligheid. Hy deed, gedurende zyn leven, verscheidene wonderen, door de onfeilbare Kerk als zoodanig erkend en verklaard. Hy ging door voor een yverig *Molinist*; en de haat, dien hy steeds den *Jansenisten* betoonde, bracht niet weinig toe, om hem de eer der heiligverklaring te doen verwerven. Toen de *Lazaristen* deze onderscheiding voor hunnen stichter van den Kardinaal *Fleury* verlangden, vroeg deze Prelaat hun, of hun broeder *Vincent* wonderen had verrigt; zy beaamden zulks. Vervolgens onderzocht hy, van welke natuur dezelve waren; of hy, b. v., dooden had opgewekt; zy antwoordden, dat zulks eenmaal door hem was geschied. Hierop verwierven zy de heiligverklaring. Intusschen bestond er in de familie van *Argenson* een verzegeld pakje, nagelaten door een van diens voorouders, met uitdrukkelyken last, om hetzelve niet dan na verloop van honderd jaren te openen. Dit tydperk verstreken zynde, ging de Heer *de Paulmy* over tot de ontzegeling van het pakket, in tegenwoordigheid des Konings en van Mevrouw *de Pompadour*. Men vond daarin een geschrift van *Saint Vincent*, (die in zeer vertrouwelyke betrekking stond met de *Argensons*) waarin hy verklaarde, dat he steeds geleefd had en zou sterven in de grondbeginselen van het *Socinianismus*; dat hy zich overtuigd hield, dat dezelve de eenig ware Goddelyke leer behelsden; en dat dit geloof, na alle de verschillende valsche leeringen te hebben vernietigd, honderd jaren na zynen dood algemeen zou erkend worden; dat hy begeerde, dat zyn beloofsbelydenis onbekend zou blyven tot op het tydperk, dat de waarheid zou zegepralen—Dit is niet gebeurd; het *Socinianismus* heeft geenszins de vorderingen gemaakt, welke *Saint Vincent* zich heeft voorgesteld; en de onfeilbare Kerk moet alzoo niet weinig verlegen zyn met de wonderwerken van eenen ketter,—wonderwerken, wier echtheid zy erkend heeft, en op grond van welke aan *Saint Vincent* de eer der heiligverklaring is te beurt gevallen!"

Hartig woord van Labbey de Pompières.

De 78jarige *Labbey de Pompières*, Lid van de *Fransche* Kamer der Afgevaardigden, zeide onlangs in een uitgebragt advies: Veertien duizend francs voor het overbrengen van een' *leeuw* naar onze diergaarde, moge er door kunnen; maar dertien duizend francs voor het geleiden van een' *tyger* naar *Portugal*, is te erg!" Dit betrof de reiskosten van *Don Miguel*.

Het beste Zweetmiddel.

Eén' Kandidaat in de Medicynen, wien het Examen zeer bang viel, werd, onder andere vragen, door een' der Professoren, deze voorgelegd: "Welk zweetmiddel zoudt gy, in een rheumatismus, het doelmatigst achten?"—"Ik zou". . . was het stotterend antwoord, "ik zou den patiënt *examinéren*, en". . . Hier bleef hy steken, en een onwillekeurig, schaterend gelach ontbief hem van verdere beantwoording.

Middel om den geur der rozen te versterken.

Plant een groote uije ter zyde van de rozestruiken, zóó dat dezelve met den wortel der laatsten in aanraking komt. De rozen zullen een' sterker en aangenamer geur bekomen, en het rozewater, uit dezelve overgehaald, erlangt desgelyks eene voortreffelyker natuur.

De ondergang der Janitsaren.

(Uit R. WALSH, *Reize van Konstantinopel door Romelië, het Balkan-gebergte, Bulgarye, Wallachye, Zevenbergen en Hongarye.*)

De regerende Sultan heeft veel karaktermatige overeenkomst met *Peter den Grooten*; dezelfde vastheid in zyne ondernemingen, dezelfde kracht in de uitvoering, dezelfde onbuigzame gestrengheid in het doorzetten van eenig ontwerp. Gelyk *Peter*, konde hy de heerschzucht zyner lyfwacht niet verdragen; en, gelyk *Peter* zich van zyne *Strelitsen* bevrydde, wilde *Mahmoud* zich van zyne *Janitsaren* losmaken.

Reeds lang had de Turksche Regering [illegible] hare krygsmagt aan Europesche tucht te gewennen. *Selim* beproefde zulks, nevens andere verbeteringen, welke deze verlichte *Turk* poogde in te voeren; maar zyne onderdanen waren nog niet ryp daarvoor, en hy viel, als een offer van de woede zyner *Janitsaren*. De *Grieksche* opstand, echter, had nu elken nadenkenden van het noodwendige diens maatregels overtuigd, dewyl men zag, dat het *Egyptische* krygsvolk de *Europesche* tucht had aangenomen, en daardoor, hoewel veel zwakker dan de *Turksche* krygsmagt, in staat gesteld werd, den staat der zaken in *Morea* geheel van gedaante te doen veranderen. Sultan *Mahmoud* besloot, de proef nog eens te wagen. Zoo de *Janitsaren* hunne toestemming gaven, dan wilde hy hen door zyn, aan de nieuwe tucht gewone, krygsvolk in bedwang houden; maar hen geheel verdelgen, zoo zy er zich tegen kantten. Nadat hy zich eerst van de medewerking van eenige der belangrykste staatspersonen had verzekerd, bragt hy zyn ontwerp tot rypheid, en ging daarop tot de uitvoering over.

Hy begon met het meerendeel der *Janitsaren*-hoofden, door welaangebragte geschenken, door beloften, door bedreigingen, door heimelyke ter doodbrenging der wederspannigen, tot medewerking te brengen. Om echter van dezelve te zekerder te zyn, en hun den terugkeer onmogelyk te maken, vorderde hy van hen eene schriftelyke verklaring van hunne billyking zyns voornemens, en van hun besluit, om zyne oogmerken te bevorderen. Zy kwamen met den Sultan overeen, 150 man uit elke *Orta* te leveren; en men ontbood *Egyptische* Officieren, welke reeds in den *Europeschen* wapenhandel onderrigt en geoefend waren, om de nieuwe manschap in denzelven te onderrigten en aan krygstucht te gewennen.

De *Turken*, gelyk alle onwetende volken, hechten meer gewigts aan woorden dan aan zaken, en men moest hen gevolgelyk in dit opzigt om den tuin leiden. De Regementen, welke *Selim* voorheen wilde herscheppen, werden *Nisandschedid*, of de nieuwe inrigting, genoemd; en reeds de bloote klank, welke eene nieuwigheid tegen oude gebruiken aankondigde, had het volk daartegen vooringenomen. Deze naam, welke een kwaad voorteeken opleverde, werd dienvolgens thans ter zyde gesteld; dezelfde zaak kreeg een' tegenovergestelden naam, *Nisam attiek*, de oude inrigting, en het krygsvolk was tevreden. Men verklaarde bovendien, dat er alleen van de herstelling eener oude verordening van *Soliman den I.* sprake was. Aldus ging, in deze meening, alles zeer bedaard zynen gang, en de soldaten kwamen geregeld op, by de wapen oefeningen.

Zoo ver was men reeds gekomen, dat den 15den Juny 1826 tot eene algemeene monstering werd bepaald. De Sultan, de *Ulema's* en de Ministers wilden daarby tegenwoordig zyn, en op de *Etmeidan* zouden de exercitien plaats grypen. Dit is een zeer groot plein, bykans in het midden der stad, hetwelk altyd ten dienste der *Janitsaren* strekte, en voor de groote wapenschouw verbreed en ingerigt werd. De naam beteekent, woordelyk, vleeschplaats. De toegang tot dezelve is door eene hooge poort, en daar tegen over ziet men een gebouw, met een opschrift in groote Turksche letteren: *Dit is de plaats, waar den Janitsaren vleesch wordt toegedeeld.*

'sDaags te voren kregen de onderscheidene afdeelingen bevel, aldaar te verzamelen, en zich te oefenen, om de krygsbewegingen voor den Sultan des te vaardiger te kunnen volbrengen. Thans bemerkten de soldaten voor het eerst, dat zy juist dat zouden verrigten, hetwelk zy besloten hadden tegen te werken. Een *Bairaktar*, of Standaarddrager, zelf verwonderd, dat dit denkbeeld nu eerst by hem opkwam, riep overluid: "Wel, dat is immers geheel hetzelfde als de *Russische* exercitien!" Een ander voegde er nevens: "Nog veel erger!" Een levendig gevoel van misnoegen begon, onverwachts, zich te openbaren. Met oogmerk om hetzelve te onderdrukken, deed de *Aga* der *Janitsaren*, wien men zulks meldde, een' der morrenden een streng verwyt; terwyl een ander van eenen *Egyptischen* Officier, onbedacht, een' slag in het aangezigt ontving. Dit scheen het sein tot eene algemeene losbarsting des gevoels te zyn. Alle krygstucht hield nu op, en al de byeenverzamelde troepen geraakten op eens in beweging. Zy verdeelden zich in de straten, plonderden en beleedigden allen, die hen ontmoetten, en het oproer werd zoo algemeen, dat de Policie niet eens beproefde, hetzelve te stuiten. De *Aga* had zich voornamelyk gehaat gemaakt als een yverig voorstander van het nieuw ontwerp. Een troep muiters begaf zich naar zyn huis, om hem te vermoorden.—Hy had nog even tyd, om te ontkomen; maar zyn *Kiaja*, of Luitenant, werd gedood, en alles, wat het huis bevatte, vernield.—In hunne woede gingen zy zelfs zoo verre, dat zy een plaats schonden, door den *Turk* steeds hooglyk geëerbiedigd; zy drongen in den Harem, en beleedigden en beschimpten zyne vrouwen.

De Keizer was op dien tyd te *Beschiktasch*, ongeveer een uur opwaarts aan den *Bosphorus*. De *Aga* der *Janitsaren*, de Grootvizier en de overige Ministers begaven zich oogenblikkelyk derwaarts, en meldden hem het voorgevallene. Nauwelyks hadden de Ministers de *Porte* (het paleis des Grootviziers, het middelpunt der staatszaken) verlaten, toen de muiters daar verschenen. Eene ontzettende volksmenigte had zich by hen gevoegd, en, om gemeene zaak met het gepeupel te maken, verscheurden de nieuwe soldaten hunne uniformen, en traden die, in de straten, met voeten. Zy plonderden het paleis, roofden al wat eenige waarde had, en vernielden de Archiven, in welke, naar hunne meening, het oorspronkelyke der nieuwe instelling bewaard werd.

De *Janitsaren* legden thans eene vastberadenheid aan den dag, welke zy alleen in den uitersten nood openbaren. Het eerste, wat my, by myne komst te *Konstantinopel*, in het oog viel, was een regt sterke kerel, in eene lederen buis gekleed, geheel met blikken sieraden bedekt, en met eene van riemen gevlochtene zweep in de hand. Hem volgden twee even zoo zonderling uitgeruste knapen, die eene stang op de schouders droegen, aan welke een groote koperen ketel hing. Zy zetteden

eene hooge borst, terwyl zy̆ de hoofdstraten doortrokken, en iedereen ging hun ȳlings uit de voeten. By̆ nader onderzoek vernam ik, dat het de soepketel eener afdeeling van *Janitsaren* was, welke in hooge eere gehouden wordt. Soep is by̆ de *Janitsaren* een zoo uitstekend iets, dat het Hoofd derzelven *Tschor-Badschi*, of Soepuitdeeler, heet. Hun ketel is van hier hunne eigenly̆ke banier, welke het sein tot eene stoute onderneming geeft, zoo dikwy̆ls zy̆ zich vertoont. Deze ketel werd nu plegtstatig naar de *Etmeidan* gebragt, midden op het plein omvergeworpen, en weldra waren 20,000 *Janitsaren* rondom denzelven verzameld.

Het beslissende oogenblik was thans gekomen, door den Sultan evenzeer gevreesd als gewenscht, en hy̆ stelde nu terstond al de middelen te werk, welke hy̆ voor dusdanig voorval in gereedheid had gebragt. Eerst zond hy̆ aan den *Aga-Pacha* en den *Topdschi-Baschi*, of Hoofd der Artillerie, geheimen last, om zich met hunne magt gereed te houden, wanneer hunne tegenwoordigheid mogt vereischt worden. Vervolgens riep hy̆ zy̆nen Raad by̆een, en schetste hun den toestand der *Janitsaren*, den geest des oproers, die hen bezielde, en hunne ongeschiktheid, om te gehoorzamen; hy̆ verklaarde hun zy̆n besluit, om of zonder hunnen invloed te regeeren, of naar *Azië* over te steken, en *Konstantinopel* en *Europisch Turkye* aan derzelver noodlot over te laten; en sloeg hun eindely̆k, als een' maatregel van dringende noodzakely̆kheid, voor, de *Sandak-Scheriff*, of de heilige vaan des Profeets op te steken, op dat alle goede Mahomedanen zich om deze banier konden scharen. Deze voorslag vond algemeenen by̆val, en er werd terstond bevel tot de uitvoering gegeven.

Dit geheiligd overschot, hetwelk men voor *Mohamed's* broek uitvent, wordt alleen by̆ de plegtigste gelegenheden te voorschy̆n gebragt, en het was sinds 50 jaren te *Konstantinopel* niet gezien. Men haalde het uit de Keizerly̆ke Schatkamer, en bragt het naar de Moskee van Sultan *Achmed* over.(*) De *Ulema* en *Softa* gingen vooruit, en de Sultan volgde met zy̆nen ganschen Hofstoet; terwy̆l allen gedeelten uit den *Koran* lazen. Openbare uitroepers, of *Fella's*, werden uitgezonden, om alomme bekend te maken, wat er gebeurd was, en weldra was de plegtige boodschap door de geheele stad verbreid. Dit was, zoo het schy̆nt, een schrandere trek van staatkunde, waardoor de Sultan op eens het vooroordeel en de geloofswoede des ganschen volks naar zy̆ne zy̆de deed overslaan. Nauwely̆ks was de ty̆ding algemeen bekend, of duizenden verlieten van alle kanten hunne huizen, en sloten zich, met woeste geestdrift, aan den feestely̆ken trein. In de prachtige Moskee gekomen, plaatste de *Mufti* de vaan op het spreekgestoelte, en de Sultan sprak den vloek uit over allen, die in gebreke bleven, zich om die vaan te verzamelen. *Aga Pacha's* kry̆gsvolk kwam nu van den *Bosphorus* optrekken, en de *Topdschi-Baschi* plantte zy̆n geschut by̆ de *Jali-Kosk*, digt onder de muren des Serails. De *Galiondschi*, of matrozen, en de *Bostandschi*, of tuinlieden, waren desgely̆ks gereed en gewapend; en alzoo scheen alles even welvoorbereid als welaangelegd te zy̆n. Eenig kry̆gsvolk, wel is waar, dat zich by̆ de *Janitsaren* had gevoegd, was verderop geland, maar slechts weinig in getale; en het was blykbaar, dat de zaak der muitelingen zeer slecht stond.

Nu werden vier Hoofdofficieren naar de *Etmeidan* gezonden, om den *Janitsaren* de vergiffenis des Sultans aan te bieden, ingevalle zy̆ hunne eischen opgeven, hunne dwaling erkennen, en terstond uiteen wilden gaan. Deze opeisching werd, gelyk men verwachtte, met verontwaardiging verworpen. De ondervinding van eeuwen had hun geleerd, dat zy̆ slechts by̆ hunne vorderingen hadden te volharden, om voldoening te erlangen. In deze overtuiging bragten zy̆ terstond de vier Officieren om hals, die genoodzaakt geweest waren, hen tot onderwerping te vermanen. Zy̆ eischten, op een' beslissenden toon, dat de Sultan voor altȳd zy̆ne ontwerpen tot nieuwigheden opgeven, en hun den Grootvizier, den *Aga-Pacha*, den *Aga* der *Janitsaren*, alsmede *Nedschib-Effendi*, den *Egyptischen* zaakgelastigde, zoude overleveren, ten einde hen, als schenders der oude Ry̆ksgewoonten te straffen. De Sultan vroeg nu den *Sheik-Islam*, of het hem geoorloofd was, oproerige onderdanen met geweld tot onderwerping te noodzaken. De *Sheik* beantwoordde zulks toestemmend. "Welaan," sprak de Sultan, "geef my̆ dan een *fetwa*, die my̆ geregtigt, hen te dooden, wanneer zy̆ wederstand bieden!" Dit geschiedde, en—het werd volbragt.

De *Aga-Pacha* had intusschen 60,000 man by̆eengebragt, op welke hy zich konde verlaten, en kreeg nu terstond bevel, de *Janitsaren* met geweld ten onder te brengen, hetgeen hy zonder beraad volvoerde. Hy̆ omsingelde de *Etmeidan*, waar zy̆ allen, met veel gedruisch en in een' digten drom, zich verzameld hadden, zonder dat zy̆ den maatregel, die hen bedreigde, scheenen te duchten; en velen hunner werden hunnen hagchely̆ken toestand niet gewaar, vóór dat een moorddadig schrootvuur uit het geschut der *Topdschi* hen begroette. Zeer velen werden op de plaats gedood, en de overigen weken naar hunne barakken, welke in de nabyheid gelegen waren. Zy̆ bleven echter alle voorslagen tot overgave verwerpen, en, om hen te verdry̆ven, moest men de barakken in brand steken. Toen zagen de bewoners van *Pera* de vlammen aan onderscheidene plaatsen op gene zy̆de van den oever opgaan, en, opdat niemand zoude ontsnappen, werden ook de barakken, gely̆k te *Etmeidan*, met geschut omringd. Onafgebroken werd er geschoten. Het is onmogely̆k, zich iets schrikkely̆kers te verbeelden, dan de toestand, waarin zich de ongelukkige *Janitsaren* thans bevonden. Terwyl de gebouwen boven hunne hoofden brandden, werden de muren door het kanon vaneengereten en verbry̆zeld, en puinhoopen en brandende balken bedekten de rampzaligen, wier geheele verdeiging was besloten. Geen' hunner werd nu meer ly̆fsgenade aangeboden of toegestaan. De brand en de donder des geschuts hielden den geheelen dag aan.—De *Janitsaren*, hoewel overvallen en niet voorbereid op wederstand, verweerden zich met de woede en onverschrokkenheid der vertwy̆feling. De *Aga-Pacha* werd gekwetst; vier paarden werden hem onder het ly̆f gedood, en zy̆n volk leed zwaar. Eindely̆k nam de wederstand een einde, toen niemand meer over was, in staat om wederstand te bieden. Het vuren verflauwde—het zweeg; de vlammen doofden, en den volgenden morgen vertoonde zich een allerontzettendst schouwtooneel—brandende puinhoopen, in bloed gebluscht; eene ongehoorde massa van verminkte ly̆ken en rookende assche!

Gedurende de twee volgende dagen bleven de stadspoorten gesloten, met uitzondering van ééne enkele, welke de getrouwe *Moslemins*, van alomme toestroomende, binnenliet, die der heilige vaan hunne hulde kwamen betoonen. Men zag hen by̆ geheele scharen aankomen, met den *Imam*, of Priester, aan het hoofd. Het voornaamste overschot der *Janitsaren*, welke het bloedbad op de *Etmeidan* outgaan waren, werd op deze wy̆ze ingesloten, en onophoudely̆k gejaagd en verdelgd. De straten zoo wel, als de barakken, waren overal met ly̆ken bedekt. Intusschen mogt geen *Christen*, onder welk voorwendsel ook, binnen *Konstantinopel* komen; maar hoezeer beide gedeelten slechts door eene smalle graaht gescheiden zy̆n, heerschte echter te *Pera* de volmaaktste rust. Het volk kocht en verkocht, deed zy̆ne gewone bezigheden, en zou welligt van de ontzettende gebeurtenis aan genen oever niets geweten hebben, zoo niet de opsty̆gende vlammen en de donder des geschuts het zulks verkondigd hadden.

Het ten toon stellen der *Sandak-Scheriff* bragt eene ontzaggely̆ke volksmenigte naar *Konstantinopel*. Het was voor de geloovigen een even zeldzame als heilige aanblik, en menigeen hield het voor even verdienstely̆k, zich denzelven te verschaffen, als het bezoeken van het graf des Profeets.—De Sultan vertoonde zich, al dien ty̆d, in de kleedy̆ des nieuwingerigten kry̆gsvolks, en, in stede van zy̆n gewone gevolg van *Janitsaren*, verzelden hem de *Seymen Topdschi* en *Kromboradschi*, by̆ het bezoeken der Moskeën. Overal werden de *Nisam*, of kenteekenen der *Janitsaren*, afgescheurd en met voeten vertreden. Men had dezelve aan zeer vele poorten en wachthuizen in de stad gehecht, waar zy̆ de uitgebreide magt en het gezag der kry̆gslieden verkondigden, aan welke zy̆ toebehoorden. Op den volgenden dag sprak de Sultan den vloek uit tegen de *Janitsaren* in het algemeen; verbood, derzelver naam te noemen, of zelf zich eene toespeling op hen te veroorloven, en gaf, plegtstatig, aan zy̆ne nieuwe troepen den naam van *Assakiri Mohammuditsch* of Kry̆gsmagt van *Mohamed*. In den avond werden openbare uitroepers naar alle wy̆ken der stad en voorsteden gezonden, om de herstelde rust aan te kondigen.

Het getal der omgebragte *Janitsaren* wordt verschillend begroot. Behalve die op de *Etmeidan*, in de barakken en op de straten omkwamen, werden er velen in de huizen, of waar men hen vond, gevangen genomen en heimely̆k geworgd; en men meent, dat niet één van den talry̆ken hoop, die zich by̆een vond, is ontkomen. Men weet, dat alle zy̆ne Officieren zy̆n gedood, behalve eenige aanvoerders van hoogen rang, die de party̆ des Sultans hadden gekozen. Verscheidene dagen achtereen waren karren en ander voertuig in beweging, om de misvormde ly̆ken weg te halen, en dezelve in de haven en den *Bosphorus* te werpen. Hier bleven ze, tot dat ze, by̆ de verrotting boven komende, weder op de oppervlakte dreven, en in de zee van *Marmora* voortgestuwd werden, van waar de springvloeden ze dikwy̆ls in stil water voerden. De oppervlakte was met groote rottende klompen bedekt, door welke booten, en zelfs schepen, zich somty̆ds gestuit zagen; en zoo vertoonde zich, by̆kans in hetzelfde oord, werkely̆k wat naar de schildering des Dichters, de schepen van *Xerxes* bejegende, die door de ligchamen zy̆ner eigene kry̆gslieden werden opgehouden.

(*) Deze is by̆ de *Etmeidan* gelegen, en is de schouwplaats van plegtige optogten van het Hof. Derwaarts begeeft zich de Sultan met zy̆nen Hofstoet op de twee groote *Bairam*-feesten, om het gebed der vaste te verrigten.

COLOMBIA.

The Liberator to the Colombians.

COLOMBIANS!

This day I have ceased to command you. During twenty years I have served you as a Soldier and as a Magistrate. In this long period, we have reconquered the country—we have liberated three Republics—we have smothered more than one civil war and four times have I returned to the nation her omnipotence, having spontaneously convened four Constituent Congress: To your virtues—to your valor and to your patriotism these services are due: to me, the glory of having led you.

The Constituent Congress which is this day installed, has it in charge from Providence, to give to the nation the institutions which she wishes for, in conformity with circumstances and to the nature of things.

Fearing that I might be considered an obstacle against placing the Republic on the true basis of happiness, I myself have deposed the Magistracy, to which, by your kindness, I have been elevated.

Colombians!—I have been a victim to ignominious suspicions; nor could the purity of my principles ward off the blow—those same men who aim at the supreme command made it a point to banish me from your heart, attaching to me their feelings—making me appear as the author of projects which they have more than once conceived and representing me as aspiring to a crown which they offered to me and which as often I have spurned with the indignation of the fiercest Republican.

Never, never, I swear, did I stain my thought with the ambition to a Kingdom, which my enemies cunningly have forged to harm me in your opinion.

Open your eyes Colombians!—my wish has been no other but to contribute towards your liberty—and the preservation of your tranquillity: If this is my only crime, I deserve more than any one else your indignation. Turn your ears from vile calumny and base envy which in every place fan the fire of Discord. Will you suffer yourselves to be dazzled by the falsehood of my calumniators? No—you are not devoid of sense!

Colombians!—Join yourselves around the Constituent Congress: the national wisdom—the lawful hope of the people—and the last rallying spot of the patriots. Our lives—the welfare of the Republic—and the glory of Colombia hang from her Sovereign Decrees. If unfortunately you are led to abandon her, the country will no more exist—and you will perish in the storm of anarchy, leaving to your children as their only inheritance crime, blood, and desolation.

Fellow Citizens!—Listen to my last words, as I end my political career—in the name of Colombia I beg, I entreat you to remain united, as otherwise you will be the assassins of the country and your own executioners.

Bogota, 20th January 1830.

BOLIVAR.